

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom: „KOROŠKI SLOVENEK“.
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Politično in gospodarsko društvo, Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

**List za politiko,
gospodarstvo in prosveto**

Izhaja vsako sredo. — Posamezna številka 15 grošev.
Stane četrletno: 1 S 50 g; celoletno: 6 S — g
Za Jugoslavijo
četrletno: Din. 25.—; celoletno: Din. 100.—

Binkošne misli.

Vsako leto znova občudujemo pomladansko naravo, kako pod blagodejnim vplivom toplega sonca vse raste, se razvija in vedno bolj dozoreva. V tem binkoštnem razpoloženju v naravi, ko žitna polja že delajo klasje, ko drevesa in nasadi že kažejo sadove in ko so travniki v najlepšem cvetju, obhajamo po naših cerkvah in domovih spomin na čudovit prihod sv. Duha.

Po lepi stari in globoko verni navadi okrasijo za ta slovesni dan s svežim zelenjem vsa okna in vrata naših domov in ponekod posejejo vse polno cvetja pred domači prag, kakor v pozdrav in sprejem velikega, izrednega gosta, ki bo ta dan prestopil domači prag in razveselil družino s svojim obiskom.

Na prvo binkošno jutro je udahnil Bog v silnem viharju svojega Duha v dvanaajstere, ki naj bi po njih in njihovih naslednikih napolnil vse ljudi in vse narode vseh časov do konca dni. S tem velikim svetovnim dogodkom se je pričela nova doba v svetovni zgodovini in v zgodovini človeštva. Ob začetku stvarjenja je Bog udahnil prvemu človeku dih življenja in mu dal svojega božjega Duha, katerega naj bi posredoval vsem svojim potomcem. V satanski nevoščljivosti pa je peklenški duh zasejal seme prokletstva v prva človeška srca in izpodrinil iz njih Duha božjega ter pričel v človeštvu svoje uničujoče in prevratno delo. Brezbožnost, sovraštvo, needinost, uboji in vojske, krivica in laž, nepoštenost in peklenški nered, vse to so bili in so še danes krvavi sledovi in strupeni sadovi njegovega prihoda na ta svet in njegovega pohoda skozi vsa tisočletja človeške zgodovine.

Iz tega bežnega pogleda v zmedo, na razvaline in razdejanje v človeštvu, moremo razumeti silno hrepenenje vseh časov po božjem stvarniškem Duhu, ki naj bi s svojim prihodom in s svojim delovanjem prenovil popačeno in razdejano obličje zemlje in s svojim blagoslovom odvezal prokletstvo.

Z binkoštnim dnem se je izpolnilo to hrepenenje in je bila uslišana prošnja utrujenega človeškega duha. V silnem viharju in v ognjenih plamenih je naznanil božji Duh svoj prvi prihod nad apostole in z izrednimi znamenji in velikimi čudeži je dokazoval svojo vseprenavljajočo božjo moč. Cerkev pa je bila v njenih predstojnikih in svečnikih od Boga blagoslovljena nositeljica in srednica tega božjega Duha. Po njej in v njej nadaljuje sv. Duh skozi vsa stoletja svoj čudoviti prihod na ta svet. In kjerkoli v verni poslušnosti sprejmejo njeno blagovest in se udajajo njenemu delovanju, povsod tam preustvarja božji Duh grdo obličje človeštva, povsod tam vstaja nov svet. Kakor pomladno vstajenje v naravi, tako nastane v posamezniku in v družbi po delovanju Duha božjega novo versko gibanje in življenje in nečuvno veliko navdušenje, Duh božji prerodi človeka in družbo. Ljubezen, pokorščina, udanost, poslušnost, red in soglasje so tiste močne vezi nove prenovljene družbe. Resnicoljubnost, pravica in miroljubnost, nesebičnost in dobrotu pa so razveseljivi sledovi in blagoslovljeni sadovi delovanja božjega Duha povsod tam, kjer se mu posameznik in družba, narod in človeštvo neovirano udajajo in dajo voditi. In ta blagoslov se širi povsod in vseh časih, kamorkoli ima Duh božji prost dostop in kjerkoli ga pozdravljajo kot ljubega in dragega gosta. Povsod tam se nadaljuje binkošni čudež in sledijo binkošna znamenja, ne sicer tako vidno in glasno, pa vendar tako, da vsak čuti in doživlja nevidnega binkošnega Duha.

Če doživljamo v naših dneh satansko delovanje brezbožnikov in se strašimo revolucij, prevratov, nemirov in vojske, če spodjeda družbo duh sebičnosti in sovraštva in vlada med nami nepoštenost, vsestranska krivica in splošen nered,

je vse to občutljiv dokaz in viden izraz razdirajočih sil in zlih duhov, ki se v naših dneh prav močno javljajo.

Zato bi morala vstati ravno v takih časih živa vera v resničnost sv. Duha in v njegovo svet prenavljajočo in pomlajajočo moč, ki je še vedno zmagala nad vsemi zlimi duhovi. Iz te žive vere pa bi morala privreti pristrčna molitev k sv. Duhu, da bi prišel in nas obiskal. Izgnal naj bi iz nas vsega duha nereda, sovraštva, sebičnosti in naj

bi upostavil v nas, v naših družinah in v našem ljudstvu svoje kraljestvo. Objel naj bi binkoštni Duh vse naše vasi, da bi zaživela v njih stara ljubezen in zavladalo soglasje. Vodil naj bi vse naše ljudstvo in vse druge narode, da bi v resnici delali za medsebojni mir in bratsko sožitje.

Zato hočemo tudi to leto na stečaj odpreti vrata naših src in domov in jih ovenčati za prihod največjega in edinega resničnega svetovnega obnovitelja — svetega Duha.

Pozdrav kanclerju.

Z dejanji smo se koroški Slovenci polno pridružili velikemu obnovitvenemu delu, ki ga je zasnoval kancler Dollfuss. V veri v krščanski značaj svoje države smo stavili koroški Slovenci vladi svoje moči na razpolago. Četudi po lokalnih deželnih in drugih prilikah opetovano razočarani, smo tudi danes še uverjeni o dobri volji zvezne vlade za rešitev manjšinskega vprašanja na Koroškem.

S hvaležnostjo smo vzeli, kancler, Tvoje načelne izjave o priliki velikega domovinskega zborovanja v Celovcu na znanje. Potrdile so večdesetletno

naše stremljenje in nam zagotovile moralno in dejansko podporo države.

Kancler! Neznosni pritisk nacionalnih raznarodovalnih organizacij, nacionalna nestrpnost v deželi sta slovenski narod na Koroškem pritrla skoroda že do obupa. Slovensko narodno telo krvavi danes iz nešteto ran. Storili smo vse in danes je na državi in njenem vodstvu, da dejansko dokazeta interes na rešitvi slovenskega vprašanja na Koroškem. Ne Slovenci, država in njeno vodstvo nosita v tem vprašanju pred zgodovino vso odgovornost! V upanju, da se država in njeno vodstvo tej zgodovinski nalogi ne bosta odtegnili, pozdravljamo zveznega kanclerja v deželi.

Kancler odgovarja Hitlerju. Ko so Hitlerju odgovorili Macdonald, Mussolini, Gömbös, se je oglašil tudi zvezni kancler dr. Schuschnigg v zveznem zboru dne 29. majnika. Glavne točke njegovega govora, o katerih ni debate, so 1. ravnopravni postopek, 2. priznanje ravnopravnosti, in 3. ravnopravnost glede nacionalne časti. O vsem drugem se je mogoče z vlado pogajati, samo o teh točkah ne. Važnejši od tega govora bo za našo slovensko manjšino na Koroškem kanclerjev govor v Beljaku dne 10. junija.

Poenotenje brambnih organizacij. Pri apelu domovinske fronte in Heimatschutza je dal vicekancler Starhemberg navodila za reorganizacijo brambnih organizacij. Prav v kratkem bodo izšla navodila, da se ukine sprejemanje novih članov, nato bodo pa izključeni iz organizacije vsi tisti, ki so vstopili šele po 1. februarju 1934. Izjema bo veljala samo tam, kjer se da dokazati, da se je po tem datumu vstopivši v poznejših bojih odlikoval. Ko se izvede to, bodo uvedeni koraki po poenotenju vseh brambnih organizacij. — Važno vprašanje je sedaj tudi, iz katerih vrst se bodo izbirali vojaški novinci: ali iz vrst nacionalnih mladinskih organizacij ali z vrst pristašev vicekanclerja Starhemberga.

Spor med Jugoslavijo in Madžarsko rešen. Na zadnjem zasedanju sveta Društva narodov je bilo na dnevnem redu tudi vprašanje krivde Madžarske nad ubojem kralja Aleksandra I. Jugoslavija je zahtevala od Madžarske, da se obveže, da bo v bodoče preprečila vsako ponovitev novih terorističnih akcij z madžarskega ozemlja. Madžarska je skušala preprečiti, da bi ta zadeva še enkrat prišla pred Društvo narodov, kar ji pa ni uspelo, ker je mala antanta izjavila, da se razprav Društva narodov ne udeleži več, ako se zadeva dokončno razčisti. Na Madžarsko so pritiskali dalje zastopniki Francije, Angleške in Italije. Tako je Madžarska podala pred svetom Društva narodov svečano izjavo, da bo, zavedajoč se svoje odgovornosti v mednarodnem življenju, v smislu sklepa sveta Društva narodov storila vse, da se v bodoče onemogoči na njenem ozemlju vsaka teroristična organizacija. S tem je bil spor, ki je nastal med Jugoslavijo in Madžarsko po atentatu v Mar-

seilleu, dokončno poravnal. In zadeva Društva narodov bo, da čuva nad tem, da bo Madžarska svojo besedo tudi držala.

Ženitovanjsko potovanje Goeringa. Pruski ministrski predsednik general Goering, najboljši prijatelj Hitlerjev, se je drugič oženil. Svoje ženitovanjske potovanje je zvezal s političnimi obiski. Obiskal je Budimpešto, kjer se je razgovarjal z voditelji države, nato Sofijo, kjer ga je sprejel sam kralj Boris. Trdi se, da hoče Nemčija oslabiti italijanski vpliv na Bolgarsko in da je Goering ponudil dobavo letal, težkih topov in strojev za izdelave municije na osnovi desetletnega posojila, ker Bolgarska trenutno nima razpoložljivega tekočega denarja. Potem je odletel s svojimi zrakoplovi v Jugoslavijo, ki jih je k poroki dobil podarjene v zadostnem številu, da se nekaj dni odpočije v Dubrovniku. Na povratku bo obiskal Beograd, kjer bo stopil v stik s krmiljarji jugoslovanske države. Verjetno pa je, da poleti h koncu svojega ženitovanjskega potovanja tudi k Mussoliniju v Rim, saj je opažati gotovo politično zblizanje med Italijo in Nemčijo.

V zaščito mednarodnih pogodb. Francija je predložila Društvu narodov spomenico, v kateri zahteva sankcije proti kršiteljem mednarodnih dogovorov. Podobna načelna resolucija je bila že dne 17. aprila 1933 sprejeta. Francija predlaga sedaj z ozirom na zapleteni položaj v Evropi iznova, da naj se kaznuje ono državo, ki bi kršila mednarodne pogodbe. Taka kršitev je tudi izstop iz Društva narodov v svrhu izvajanja skupnim interesom nasprotujoče politike (Japonska, Nemčija, grožnja Italije). — Društvo narodov bi moralo imeti pravico sankcij. Vendar naj bi veljale za vse države, tudi za one, ki izstopajo iz Društva narodov, da se otresejo odgovornosti v smislu pogodbe.

Okrog francoskega franka. V zadnjem času je bil opažati močan odtok zlata iz francoske narodne banke. Kar z letali so zlato prevažali v državne banke tujih držav. Dne 28. maja je morala narodna banka izročiti 6000 kg čistega zlata. In če računamo par dni nazaj, moremo ugotoviti, da je bilo pri francoski banki dvignjenih za preko 5 milijard frankov zlata. Je jasno, da se je morala s tem položajem baviti tudi vlada. Finančni mini-

ster je izdelal zakon o obrambi franka in o izrednih pooblastilih v tem pogledu. Predlog sta finančni odbor in parlament odklonila in Flandinova vlada je podala ostavko. Novo vlado je sestavil predsednik zbornice Bouisson. Smer nove vlade ostane ista. Glavni namen nove vlade je, da obvaruje frank pred padcem, četudi je z 80% krit z zlatom, in da pobije špekulativnost. Preiskave pri bankirjih in zatvor 15 bankirjev kaže, da bo nova vlada storila vse, da se vrednost franka ne izpremeni.

Udarec Rooseveltu. Predsednik Zedinjenih držav Severne Amerike je izdal za ozdravljenje ameriškega gospodarstva posebne odredbe, takozvane NIRA, ki veljajo za kakih 500 industrij. Na pritožbo prizadetih je izdalo vrhovno sodišče dve razsodbi, ki sta zelo dalekosežnega pomena. Med industrijci je obstojal velik odpor proti odredbam Roosevelta, zakaj Roosevelt ni predpisal industriji samo delovni čas, ampak tudi delavske mezde, najvišji dobiček in si dovolil sploh posege v gospodarstvo. Izdan je bil takozv. Codes, ki je določal pogoje za delo in produkcijo za posamezne industrije. Sedaj je razsodilo vrhovno sodišče, da so Rooseveltovi ukrepi NIRA nezakoniti in neveljavni. Ta razsodba razveljavlja okoli 700 uredb. Obenem je izdalo sodišče še drugo razsodbo, po kateri je neveljaven tudi zakon o zadolžitvi farmerjev, ki ga je lani sprejel kongres. Po tem zakonu je bil za farmerje določen petletni moratorij. Po tej razsodbi so postali farmerji spet nezaščiteni in morajo svoje obveznosti poravnati. Razsodbi bosta imeli dalekosežne posledice za vse gospodarstvo, ker z ukrepi prezidenta niso bili nezadovoljni samo industrijci, ampak tudi ostali gospodarstveniki. S tem so uničena triletna Rooseveltova prizadevanja za ozdravljenje ameriškega gospodarstva. Kakšne bodo politične posledice, zaenkrat še ni mogoče presoditi.

Tam, kjer boli!

Takole se je o položaju kmetijstva nedavno izrazil nek znan izkušen gospodar: „Če gre tako naprej, bodo kmalu socializirane vse kmetije; ne več kmet, marveč država in blagajne bosta lastnik zemlje in kmet njun najemnik.“ Ob današnjih dajatvah javnim ustanovam v ožigled neznatni višini cen kmetijskih pridelkov je kmet prisiljen, da sebi in svojim odtrga tudi najpotrebnejše, kar rabi za življenje, če noče zaiti v dolgove. Sicer niso samo davki in socialni prispevki, ki stiskajo naše kmetije, v neprimerno večji meri so dolgovi iz prejšnjih časov, visoki užitki in še marsikaj, kar davi kmetije in tira kmete z njihove zemlje. Veliko zlo kmetijstva je danes — zemljiški da-

vek. Ta davek sloni na katastralnem donosu, ki so ga bili določili že pred približno 40 leti. V veliki večini ta katastralni donos ne odgovarja več današnjim gospodarskim prilikam. Medtem so se gospodarske razmere ponekod popolnoma spremenile in sicer v slabše. Tako smemo danes govoriti o preobremenitvi zemlje po davkih. Posebnost zemljiškega davka je, da imajo občine nanj pravico doklad. Ta pravica postaja danes za kmetijstvo naravnost pogubonosna. Dočim je država v letu 1923 odpravila pravico doklad na osebne (personalne) davke, je ostala deželam še naprej pravica doklad na zemljiški davek. Višino doklad sicer deželne postave lahko omejujejo, ni pa predvidene splošno veljavne največje višine doklad na zemljiški davek. Ni čuda, saj gre pri tem za glavni dohodek občin. Z gospodarsko krizo vred je prišlo, da se občinske doklade z vsakim letom zvišujejo. Celo občine, ki so desetletja vztrajale ob skrajni štednji na nizkih dokladah, so danes prisiljene, da jih za polovico ali še več zvišajo. Občinam se množijo izdatki za uboge, bolnišnice in drugo. Tako smo danes lahko priče, da morajo kmetije, ki so ob nizkih cenah pridelkov itak ob polovico normalnih dohodkov, plačevati višje davke kot v času gospodarske konjunktore. Medtem ko se ostali davki — blagovno-prometni i. dr. —, ki so naračunani na vsakokratni gospodarski donos, ob gospodarskem nazadovanju zmanjšujejo, se zemljiški davek kljub gospodarskemu zastoju zvišuje nekako v isti meri, kot padajo osebni (personalni) davki. Tako so n. pr. v državi doklade na zemljiški davek poskočile od 37,6 milijonov šilingov v letu 1927 na 58,3 milijonov šilingov v letu 1933. To je seveda trajno nevzdržno. Danes so gospodarstva, katerim požrejo tako uravnani davki ter ostale dajatve celotni dohodek.

Država torej danes nujno stoji pred nalogo, da razdeli javna bremena po novem ključu. Doklade na realne davke morajo odpasti. Ubožnejše občine so danes često same potrebne doklad iz javnih blagajn. Značilno je pri tem, da se v zadnjem času čuje o gibanju za združitev več občin v takozvane občinske zveze, ki bi prevzele del občinskih bremen za več občin hkrati in jih tako pocenile. Možnosti za razbremenitev javnih dajatev je seve še več drugih. Eno pa je vsekakor gotovo, namreč da sedanji davčni sistem z zaimrnjenim obdavčenjem zemlje po ključu izza predvojne dobe na noben način ni več vzdržen in da se bo morala vlada čimprej lotiti resne davčne reforme. Razne razprave v vladnih listih in izjave vodilnih avstrijskih gospodarstvenikov kažejo, da se na tej reformi že dela.

K socialnim dajatvam je danes težko dajati drugih nasvetov, razun, naj se znižajo in zavarovani-

ski sistem še bolj poenostavi. Te dajatve tirjajo od gospodarjev veliko socialnega čuta. Zato je povsem razumljivo, če zato tudi gospodarji zahtevajo od bolniških blagajn socialno postopanje in želijo, da se dolgovi, katerih ni kriva gospodarjeva malomarnost ali brezbržnost, ne tirjajo ali vknjižujejo z brezobzirnostjo. Kmetije, ki teh dajatev ne morejo več plačevati, se jim pač izognejo z nekoliko nesocialnim, vendar za težke čase opravičljivim korakom, da vodijo svoje gospodarstvo pač z lastnimi družinskimi močmi.

Najtežavnejše pa je okoli ostalih dolgov, nastalih iz raznih investicij, neuspešnih špekulacij, nesreč ali previsokih dot. O tem v eni prihodnjih števil. J. R.

DOMAČE NOVICE

Društva, pozor! Tekma za naše glasilo!

„Koroški Slovenec“, uprava in Slovenska prosvetna zveza razpisujeta

Tekmo za nagrade.

Društva, ki do konca junija t. l. pridobijo največ naročnikov „Koroškega Slovenca“ s za tekoče leto plačano naročnino, bodo sledeče nagrajena:

Nagrade:

1. 50 šil. v srebru.
2. 4 vezane zadnje letnike „Koroškega Slovenca“.
3. Zbirka najnovejših slov. knjig (30 šil.).
4. 20 šil. v srebru.
5. 2 leti zastoj naš list.

Tekmuje lahko vsak v okvirju izobr. društva. V občinah, kjer ni društva, lahko tekmujejo tudi poedinci.

Na delo za naše glasilo!

Davek na kolesa. Deželna davkarija razglasa, da se morajo kolesa prijaviti in plačati davek od 3. do 14. junija. Na deželi se prijavi kolesa pri občinskih uradih, v Celovcu pa pri deželni davkariji. V Celovcu gredo prijave po abecednem redu. Pri prijavi je treba navesti tovarniško znamko in tovarniško številko kolesa. Davek znaša 5 S 40 g. Kdor kolesa ne prijavi v tem roku, bo plačal dvakratni davek ali celo tri- do desetkratnega. V interesu vseh imetnikov koles je, da roka, ki ga razglasi občina, ne zamude.

85letnica nadškofa dr. A. B. Jegliča. Dne 29. maja je praznoval v Gornjem gradu 85. rojstni dan

PODLISTEK

Ksaver Meško:

Na Poljani.

(32. nadaljevanje.)

„A kakšna je bila pač ta hiša, striček, ki je imela v nji hudobna čarovnica zaprto mlado princezino?“

Rudolf ni mogel zamisliti dovolj jasno te čudovite hiše; ker če bi bila taka, kakoršna je njihova, čemu pač ni ušla nesrečna kraljčina? Skozi okno bi ubežala, če bi bile duri in vrata zaklenjene res neprenehoma. Ali ko bi stopila čarovnica za hip v kuhinjo in bi pustila duri odklenjene, nezaklenjena morda tudi vrata na dvorišče, glej, v tistem trenutku bi ušla. Tako naredita včasih on in Gabriel. Ni mogoče tako? ... In okna? Ali so šipe na oknih? Zdrobila bi jih na kosce, ko bi varila starka v kuhinji čarovniške soke, in bi se splazila skozi okno in bi odbežala v gozd. Širne so sicer tiste šume in brez obhonenih stez; a morda bi ji poslal Bog na pot palčke, z leščerbami, da ji posvetijo v noči in v temi gozda, morda celo kralja palčkov, čigar zlata in demantna krona gori in se sveti kakor solnce na nebu. Že od daleč bi jih videla med drevjem, stoječe v blesku in žaru krone kraljeve, in bi se zatekla k njim zaupljivo in vsa razveseljena.

„Rešite me, moji dobri, blagi!“

Kako bi je ne rešili, ko je tako lepa, tako sladka!

„Kakšna bi naj bila hiša! Saj si vendar lahko misliš, kakšna.“

Gabriel si jo je pač mislil. Videl je vse živo pred seboj, kar je zidala domišljija in beseda Florijanova. In če ni videl, če ni umeval, je povpraševal tako dolgo in natanko, da mu je bilo vse jasno do

zadnje malenkosti. To zakleto hišo krepeljcbabino je videl takoj: umazana bajta, nizka, a dolga, daljša nego če bi postavil njihovo kočjo, mlin in kovačnico v eno vrsto. Po trohobi diši v vsi hiši. Vlažno, nesnažno kamor stopiš. Okna? Majhna, zroča zločesto in grozeče kakor oči kovačeve, ko je pijan in za pretep in pobjo pripravljen, ne, še hudobnejše: oči čarovničine! Preplaši se popotnik in vztrepeta od mrzle groze, če jih zagleda od daleč, kako strupeno in sovražno zro v svet božji ... Ne, iz te ječe se ne izmuzne tako lahko kakor iz njihove hiše: ječa na smrt obsojenih je, grob. Iz tega varstva ni mogoče ubežati tako nebrižno, le z napol nemirnim srcem, kakor ubežita iz varstva materinega Rudolf in on. Vsepovsodi pazi in čuva grozno oko čarovničino, ne samo v hiši, pred hišo stopiš morda, glej, tudi tam: vidijo te umazana, hinavska okna bajtina, in čarovnica sama te vidi. Ne uideš, revica! Priti mora močan vitez, kraljevič iz devete dežele, da reši nesrečno, ugrabljeno deklico ...

Lepi so bili večeri, brezskrbni, potekajoči v sanjarenju, ki je blodilo v daljnih tujih deželah, kamor je romalo začudeno srce, kamor so hitele razgrete misli — kdo bi slišal ob teh večerih tihi korak mrkih žen, stopajočih z mračnimi, zlo značnimi pogledi mimo!

Le srce stare Katre je slutilo nesrečo. Vedi Bog, kaj je bilo, ki jo je vznemirjalo: ali prazne, penaste sanje nemirne noči? Ali izrodki oslabele stare domišljije? Ali je videlo oko res iti mimo drugim skrite in prikriti žene in je gledalo plašno od tistega hipa in je čakalo drhteče nesrečne ure?

Tudi v tisti nemirni noči ni mogla spati. Slovena je ob oknu in je strmela v noč, ki jo je razsvetlil zdaj dolg, plamteč blisk, da se je prekrizala ob njem vsakikrat. Nema je poslušala ječanje lip in topolov in žvižganje viharja ob oglih; preveč je bila že izmučena in otrpela, da bi drhtela ob

bučcih, divje, nebrzdane jeze prekipevajočih besedah, s katerimi je obsipavalo razjarjeno nebo nevestico zemljo, vdano, zvesto, ne zavedajočo se greha, bolno vzdihajočo, jecajočo v grozi in v bolesi ...

„Kristus!“

Zasvetilo se je od neba do zemlje, kakor da je švignil Lucifer izpred prestola božjega v globokino peklensko. Odrevenela je starka; na ustih, v mislih ji je zamrl plašni klic; prevpilo ga je grozno bobnenje, ob katerem je vztrepetala Trata od slemena do tal, noter do najnižjega kamena temeljnega.

V prihodnjem hipu se je zažarilo onkraj ceste. Starka je zaječala kakor slabotno dete, utrujeno od ihtenja, napol onemelo od strahu. A dvignila se je s silo in je zbrala vse moči.

„Gori! Pomagajte, ljudje božji!“

Zganilo se je v sobi dekel, zašumelo je v vrišč viharjev. Naglo so se odprla vrata hleva, na dvorišču je zazvenel med šumenjem lipe in topolov, krepki glas Nandetov:

„Ogenj! Hitite!“

Nagli koraki čez dvorišče, izgublajoči se v viharju. Prvi je hitel Nande, fant, a močan in odločen mož v očitel nevarnosti, za njim Tone in Joža, naslednik Andrejev. Preko na cesto, na dvorišče Tratino je lil svetel sijaj mogočne baklje: gorela je že vsa pricestna streha hiše Dolinarjeve.

„Pomagajte! Mrtev je!“

Za hip so postali vsi, Joža, Tone in Nande. Pred pragom, da so se sipale iskre na njo, je klečala Dolinarica, sklonjena nad temno postavo, ležečo na zemlji.

„Kaj je?“

Hripav je bil glas Nandetov, tiha groza je vpila iz njega.

(Dalje sledi.)

bivši ljubljanski škof, nadškof g. dr. A. B. Jeglič. Na njegovo željo so bile vse že pripravljene svečanosti odpovedane. G. nadškof je po rodu sin kmečkih staršev iz Begunj. Za ljubljanskega škofa je bil imenovan kot naslednik škofa Misije I. 1898. Leta 1932 se je g. dr. Jeglič odrekel ljubljanski škofiji in ga je pri tej priliki imenoval papež za nadškofa. Nadškof g. dr. Jeglič se je umaknil v zatišje škofovskega gradu v Gornjem gradu, kjer v polni duševni čistosti preživlja pozno jesen svojega življenja.

Brnca. Kakor slišimo, je šel naš domači č. župnik na bolezenski dopust. Želimo, da kmalu okreva in da se zopet zdrav vrne v svojo župnijo.

Škocijan v Podjuni. (Izlet.) Ni bil ta izlet običajen, kakršne smo delali o priliki raznih prireditvev v okolici, ampak enodnevno potovanje po Koroškem. Igralci „Miklove Zale“ smo si vbili v glavo, da po uspehih prireditvah te igre posejimo bratska društva na Zili in v Rožu. Bog je nam bil naklonjen in smo imeli cel dan krasno vreme. Ko sta dopoldne pridrvela avtomobila v Beljak, smo si ogledali Zgornjekoroško mlekarino in celoten njen obrat, da združimo naš izlet tudi s pridobitvijo znanja. Za malo južino smo poskusili razne vrste sirov, izdelek mlekarne. In v Zmotičah, to vam je bil sprejem. Pozdravil nas je fantek, na to deklica v narodni noši s šopkom, g. predsednik društva in celoten pevski zbor pod vodstvom g. Kropivnika. Brnška dekleta so pritrdila vsakemu izletniku šopek na prsa. Med petjem brnškega kakor škocijanskega pevskega zbora se je razvila pristrčna družabnost. Spoznali in razumeli smo se. Le škoda, da je čas tako hitro potekel in smo se morali ločiti. Med potjo smo se ustavili pri g. poslancu Miklu v Maloščah. Kakor vedno, je kazal tudi tokrat prijazen obraz, četudi ga tarejo skrbi radi zadovoljujočega zastopstva slovenskega kmetijstva v deželni zboru. V Št. Jakobu smo si ogledali Narodno šolo, kjer so se obnovila stara znanstva. Namen izleta je bil predvsem, da si ogledamo zgodovinske kraje iz „Miklove Zale“. G. Janežič nas je v svoji postrežljivosti vodil po teh zgodovinskih tleh, razkazoval in pojasnjeval. Za zabavo nam je po povratku zaigral tamburaški zbor par lepih komadov. Šele proti mraku smo se ločili. Ves čas je vladalo med izletniki izborna razpoloženje in vsi smo odnesli z izleta najboljše vtise. Želimo samo še, da nam Zilani in Rožani posest vrnejo!

Sele. (Kosmatinec.) Letoviščarji navadno šele meseca maja in junija prihajajo v naš gorski raj. Proti običajem pa jo je kosmatinec-medved pri-lomastil letos že pred štirinajstimi dnevi. Kdor ve, kako nam gorjanskim kmetom slaba prede za denar, bo tudi razumel, da odvišno živino radi prodajamo, a ta capin se ni oziral na to in si je že doslej dovolil kopo ovac. Ni vprašal gospodarjev za ceno, ampak si je kar na licu mesta privoščil slastno pojedino. Lovec, ki je šel zadnjič s svojim spremljevalcem na divjega petelina, ga je videl baje iz bližine, a ga, kakor pravi, radi teme ni mogel vprašati za kožo. Tako ugodna prilika je bila dana, da bi postal junak časa! Kaj pomaga sedaj, da drugi lovci najdejo sledove, ko tega prebrisanega kujona ni več najti. Vse kaže, da bo tudi letos, kakor vsako leto, ta gosač hodil na hrano v našo občino. Neki hudomušnež iz Šajde je dejal, da si bo kosmatinec kmalu pridobil domovinsko pravico v naši občini, ker njegovo desetletno bivanje je že dokazano. Občini moremo k tej pridobitvi samo čestitati.

Želuče. (Nesreča v Dravi.) V torek dne 28. majnika se je ponesrečil v Dravi triletni fantek Valentin Weber, p. d. Brancijev v Želučah. Kmalu po južini je pravil staršem, da bi se šel kopat na „močile“, a je moral dobiti grede tja druge otroke pri Dravi, kjer se je začel igrati. Pri tej priložnosti je padel v deročo, naraslo in globoko vodo, ki je fanta odnesla. Po izpovedi majhne deklice, ki je bila priča nesreče, je zavpil: „Mama, pridi!“ Starši so zgrešili fanta šele zvečer, ko ga ni bilo domov. Iskali so ga na vasi zamaanj in nesrečo v Dravi sluteč so izvedeli po majhni deklici, da je Volti „bak“, to je, da je padel v Dravo. Fant je nosil sive hlače z naramnicami, triko spodnje hlače s telovnikom brez rokavov, moder progast predpasnik. V slučaju, da Drava truplo naplavi, naj bi se sporočilo to na župni urad Bilčovs, p. Feistritz im Rosentale, ali pa na očeta Mihaela Weber, p. d. Brancija v Želučah, p. Maria Elend. Žalujoči družini naše sožalje!

Kotmarna vas. (Srebrna maša — Materinski dan.) Neugodno vreme nam je naklonilo nebo, ko smo na Vnebohodu proslavljali 25letnico prve daritve našega domačega č. župnika Konrada Menteja. Pa

Trinken Sie Kathreiner er wird Ihnen prächtig schmecken!

kljub temu se je zbralo mnogo faranov pred župniščem, da spremlja svojega dušnega pastirja k srebrni maši. Pred župniščem je pozdravil slavljenca šolar z deklamacijo in mu izročil šopek rož. Nato je sledila pridiga in slavnostna daritev jublanta. Prvo mašo je daroval č. župnik Starc iz Hodiš. — S tem je bila zvezana tudi proslava materinskega dne in otroci so peli pri sv. maši. Popoldne pa je napolnilo dvorano pri lnu polno občinstva. Saj so naše mamice že slutile, da jim bodo naši malčki nudili par veselih uric v zahvalo za muko in trpljenje. In niso bile razočarane. Treba je bilo samo pogledati po dvorani, kako so tekle solze iz radosti. Čudile so se, kako je bilo mogoče v kratkem času izuriti njih malčke za tako lepe nastope, ki so se vršili drug za drugim. To kaže, kako potrebno je naše izobraževalno društvo, ker vzgaja mladino v pravem smislu. Saj je pokazala prireditvev, kako potrebno in priporočljivo je, da pridejo mali vsaj nekaj uric v roke društvenikom. Da so v skrbnih in poštenih rokah, to je pokazala prireditvev. Vam društveniki, ki ste žrtvovali ure in dneve pouku naših malih in počastitev naših mamic in č. jublanta, vsa čast in priznanje, saj je bil podan sleherni prizor izvrstno. Dolžnost naša je, da se iskreno zachvalimo vsem, posebno č. župniku Starcu za ganljivi nagovor našim materam, g. Ogrisu za ves trud pri poučevanju petja in gospodičnam, ki so žrtvovale trud in čas za lepo podane deklamacije malih, in vsem drugim. Za prihodnjič nam je obljubil g. predsednik društva nekaj novega.

Goselna vas. (Razno.) Ko smo se zadnjič oglašili v našem listu, smo poročali o potrebi regulacije našega hudournika, ki je do danes že deloma reguliran. Seveda je še vedno odprto vprašanje kritja stroškov regulacije, ker ta je šele delna. Upamo, da dočakamo tudi še to. — Letino smo imeli lani načvse slabo, dočim se nam letos boljša obeta. Saj je v preteklem tednu narava poskrbela za mokroto, ki je v majniku neobhodno potrebna. — Lani je pri nas priredilo Izobr. društvo v Dobrli vasi tekno koscev, letos pa se nam obeta tekma žanjic. Ko bo zrela rž, tedaj priporočamo dekletom, da se primerno postavijo, da ne bodo zastale za našimi kosci. Ko pride ta zaželeni dan, pa povabimo vse sestre Podjunčanke in tudi Rožanke. Ob „žetvi“ tedaj na veselo svidenje v Goselni vasi! — Ob koncu še nekaj zanimivega. V tukajšnji podružni cerkvi sta si podala roko in srce Prutejeva Tončka in Žagarjev sin iz sosednjih Rut. Prav dobro smo se imeli na ženitovanju pri Fberweinu. Želimo mlademu paru obilo sreče in blagoslova. Prutejevi hiši pa iskreno čestitamo k vzglednemu novemu gospodarju!

Sele. (Drobiž.) Sredi majnika je začel avtobus voziti iz Borovelj v Sele, zaenkrat samo na papirju. Menda oblast podjetniku vožnje ne dovoli prej, dokler ni izboljšana cesta v Tabru. Kdaj bo to, še ne vemo, morda vendar začetkom junija. — Dne 18. maja smo položili v grob 32letno Janco Užnik, p. d. Lukanovo. Krepko dekle je pred petnajstimi leti napadla gripa in je zapustila živčno otrplost, vsled katere je od leta do leta bolj hiralala. Prenašala pa je bolezen junaško, ravnodušno in boguvdano. Bila je članica dekliške Marijine družbe od njene ustanovitve, zato so jo sestre spremile z žalno zastavo do groba in ji zapele v slovo ganljivo nagrobnico. Pokoj njeni duši! — Še pred nedavnim smo poročali, da sta si bratranca Florijan in Jernej Kelih zgradila vsak svojo hišo. A zakaj bi v njej prebival koj sam, sta si na tihem mislila oba. Prvi je 20. maja pred oltarjem podal roko Angeli Olip, Zvrh. Čevhovi in nato svojim svatom priredil veselo ženitovanje v župnijskem domu, potem pa se je preselil rajši na nevestin dom, katero posestvo je vzel v najem. Drugi pa mu sledi z ženitvijo 14 dni navrh. Izbral si je za življensko družico Marijo Mak, Kuhelnovo, ki se je letos na gospodinskem tečaju gotovo dobro izšolala za novi poklic. Bilo srečno! — Naš g. nadučitelj Jerolič se je vrnil iz dunajskega sanatorija, kjer so mu odvzeli bolno levo roko. Kljub temu ga šegavost in zdrav humor še nista zapustila. Iz sanatorija je pisal prej svojim prija-

teljem, da se je ravnal po besedah evangelija: če te roka pohušuje, odsekaj jo!

Drobiž s Koroške. Usposobljenostni izpit za ljudske šole so z uspehom položili v spomladanskem terminu pomožni učitelji Josip Karner v Št. Ilju ob Dravi, Valter Žerjav v Medgorjah, Jera Berg v Rožeku in Katra Polessnig v Mariji na Zili. Iz veronauka je položil izpit g. Luka Viternik, nadučitelj v Globasnici. Nadučitelju Francu Wedenigu v Mariji na Zili je bil podeljen naslov šolskega ravnatelja. — Odposlanstvo koroške Kmečke zveze se je zglasilo pri finančnem ministrstvu in ga prosilo, da naj ne dovoli, da bi moralo nositi primanjkljaj v deželni gospodarstvu edino kmetijstvo. — Cesto čez Veliki Klek je dne 25. majnika zasula lavina. Dvajset domačinov je delalo na tem, da cesto zopet usposobijo za promet. Medtem je prišla druga lavina in zasula 5 delavev, ki niso mogli več zbežati. Tri mrtve so kmalu navrh izkopali, dočim sta morala ostala dva mrtva čakati, ker je obstojala nevarnost novih lavin, ki so se tudi dejansko vsule preko ceste in so 15 m debele in 40 m široke. Heiligenblut žaluje nad petimi žrtvami. — Za sprejem v Marijanišče je treba zaprositi do srede junija. Še enkrat opozarjamo na to. — Dne 25. majnika se je našelo na Koroškem 10.493 podpiranih brezposelnih. — Italijani so aretirali dva Korošca v Postojni, ker sta baje fotografirala. Vozila sta se s kolesi. Od 20. majnika o njih ni več nobenega poročila. — Zbornica za trgovino, obrt in industrijo je imela svoj zbor dne 27. majnika. Predsednik je poročal, da se izgradi celovsko letališče in da bo zbornica dovolila iz penzijskega fonda 10.000 S posojila za delo. Zbornica je zavzela odklonilno stališče proti temu, da bi se smelo mleko dobavljati samo mlekarjam, ker bi se ustavil s tem prisilni kartel.

NAŠA PROSVETA

Slovenska prosvetna zveza

priredi v nedeljo dne 16. junija ob 3. uri popoldne pri Tišlarju v Št. Janžu v Rožu velik

tamburaški in pevski koncert

Na koncertu sodeluje sedem tamburaških zborov v skupnem in posameznem nastopu. Poleg tega nastopijo trije moški pevski zbori z domačo koroško pesmijo.

V slučaju slabega vremena se prireditvev preloži na naslednjo nedeljo.

Vstopnina nizka.

Osrednji odbor.

Grebinjski Klošter. (Divji lovec.) V nedeljo dne 9. in 16. junija priredi Izobraževalno društvo v Grebinjskem Kloštru v župnišču ob 3. uri popoldne igro „Divji lovec“.

Št. Rupert pri Velikoven. (Miklova Zala.) Lepa in veličastna je bila za nas velikovške mejaše in celo okolico predpretekla nedelja. Prišli so vrli škocijanski fantje in dekleta k nam na obisk, da tudi tukaj zaigrajo lepo koroško narodno igro Miklovo Zalo. Č. župnik Poljanec je v svojem pozdravnem govoru podal zgodovinsko sliko v turških bojih in s tem našo radovednost še povečal, saj je po plebiscitu prvič, da smo imeli priliko videti to našo igro tudi severno Drave. Naravnost dovršena je bila oblika, s katero so podali vsi igralci svoje vloge in videlo se je, da je bila zelo večja roka pri režiji te prireditve. Zala je bila deklica, ki jo je vsak lahko vzljubil. Mirko fant, v katerega so rožanski možje-veljaki mirnim srcem položili svojo usodo v težkih dneh, Serajnik osebnost, ki je s svojim možatim nastopom zelo ugodno vplival, Vlah bi si boljše ne mogli predstavljati, kot ga je pokazal škocijanski fant v vlogi Tresoglava, in skoraj v gledališki dovršenosti smo videli Almiro, ki je na temperamenten način pokazala vlogo rivalinje in maščevalke. Med odmori pa je kvartet škocijanskega pevskega zbora s prepevanjem lepih narodnih in koroških pesmi skrbel za prijetno izpremembo. Nabito polna dvorana gledalcev je bila navdušena nad lepoto podane igre in se tudi ni štedilo s priznanjem. Zahvaljujemo se vrlim škocijanskim fantom in dekletom za velikansko žrtev, ki so jo nam s prireditvijo doprinesli, in izražamo željo, da nas kmalu zopet posetijo.

Vogrče. (Maternski dan.) V nedeljo dne 19. maja smo obhajali materinski dan dopoldne v cerkvi in popoldne v župnijski dvorani. Topot se je pripeljalo okoli 20 deklet iz šmihelske župnije in so nam nudile z deklamacijami, petjem in posrečeno petdejansko igro „Pastorka“, ki lepo slika

ljubezen matere do otroka v več prizorih, mnogo veselja in spodbude. Dvorana je bila natrpano polna, posebno otroci in matere, katerim je polagal na srce č. kaplan iz Šmihela res tople in pristrčne besede, so prišle v obilnem številu. Lepo podana igra in zgled je z novim pogumom napolnila tudi domače igralce, oziroma igralke. Šmihelska dekleta naj sprejmejo naše čestitke in zahvalo.

Št. Vid v Podjuni. (Materinski dan.) V nedeljo dne 26. maja je priredilo izobr. društvo „Danica“ pri Voglu v Št. Primožu nadvse lepo proslavo našim vrlim materam, za katero se kar uvodoma zahvalujemo našemu izredno nadarjenemu Lekšu na Horah, ki je veliko žrtvoval, da se je mogel izvesti ta krasni spored. Otvoril je slavnost g. Kežar sam s pristrčnim govorom o pomenu in nalogi matere. Tudi je znal prav posrečeno počastiti ženo kot mater. Veseli nas, da so Horce ona vas, ki vodi naš prosvetni pokret. Nato sta sledila dva primerna prizora. Slišali smo celo vrsto deklamacij in več pesmi. Vse to so naši otroci res dobro znali in njih nastop smo naravnost občudovali. Da, vtis je bil tako silen, da so nam tekale solze. Odmore je izpolnil društv. pevski zbor. Kako dobro vpliva tovrstna prireditev na naše ljudstvo, je nam pričal še mnogo številnejši obisk nego lanski, in priporočamo le, naj se ta dan prav povsod proslavlja v tej obliki, ker s tem se ne samo počastijo in razveselijo matere, marveč tudi otroci poskakujejo od veselja in njih srca napolnjuje pravo navdušenje. In ravno to dvojno vsebuje neprecenljivo vrednost. Otrok sicer ve, kaj mu je mati, a gotovo se vsega tega bolje zaveda ob takih prilikah. In se zraven uči in navaja spoštovati in ljubiti svojo mater, in ako so dani ti predpogoji, se bo tudi pozneje bolje zavedal svoje dolžnosti do matere in držal zvestobo svojemu narodu.

Sveče. (Materinski dan.) Dne 12. majnika smo praznovali z vso pristrčnostjo materinski dan. V cerkvi je bilo polno najlepšega cveta. V častnem številu so pristopile mame z otroki k angelski mizi. V slavnostnem govoru se je razložilo materam, kaj zahteva Bog, cerkev in ljudstvo od matere. Izven-cerkvena slavnost se je vršila popoldne pri Adamu v Svečah. Dvorana je bila nabito polna. Moški zbor je pozdravil mame s pesmijo: „Nmač čez izaro“. Otroci so prav ljubko povedali in tudi peli pesmice, da so bile mamine oči rosne od ginjenosti. G. organist je zapel več pesmic prav dovršeno z dekletami deklishe zveze. Pa tudi igra je bila igrana dovršeno. Č. župnik je mame pristrčno pozdravil. V govoru je povedal, da je mati kakor Marija v Betlehemu zaposlena z delom in vzgojo malega otroka. Kakor je Marija skrbela za svojega Jezusa in trpela za njega, tako je tudi mati kakor Marija pod križem, ko otroci dorastejo. Mali otroci stopajo mami na krilo, veliki otroci pribijejo pogostokrat mamo na križ. A mati, četudi tvoj trud ni vedno spremljan z uspehom, zasluženje imaš vendar v večnosti. Mati, Bog gleda le kolikor si se trudila. Solze hvaležnosti tvojih otrok bodo padale enkrat na tvoj grob. Mama, bodi svoji družini Marija! Mirno, tiho, vestno izvršuj svoje dolžnosti! Dobra mati si toliko, kolikor je Marijinega duha v tvoji duši. In če vlada Marijin duh v tvoji družini in tebi, tedaj je v tvoji duši tudi dobri sveti duh. Prav pristrčna zahvala materi, šivilji Micka Waldhauserjevi, ki je otroke kakor tudi dekleta v ženski zvezi naučila, da je materinsko slavlje prav sijajno uspelo.

GOSPODARSKI VESTNIK

Kmetijsko berilo je naslov knjige, ki jo je izdalo Društvo kmetijskih strokovnjakov za dravsko banovino v Ljubljani. Knjiga obsega 110 strani in stane samo 10 Din. Je to prva knjiga te vrste, priručnik za gospodarje in učbenik za mladino. Vsebuje sestavke iz poljedelstva, travništva, živinoreje, sadjarstva, vinogradništva in kletarstva, vrtnarstva in zadrugištva. Člankom iz teh strok je dodan še drobiž. Knjigo toplo priporočamo našim gospodarjem in absolventom kmetijskih šol. Naročila sprejema tudi „Kmečka zveza“, Klagenfurt, Viktringerring 26.

Lesna borza. Iglasti les: hloidi 15—18, dolgi hloidi 17—23, splavljeni hloidi 11—12,50, jamski les 12 do 14, jambori 17—19, rezano stavbno blago 45 do 50, trami in podlančnice 52, late 53, mizarstvo blago 40—85 S za kubični meter. Listnati les: bukove deske 60—90, dobove deske 85—160 S za kubični meter.

ZANIMIVOSTI

Po svetu. Ponarejene bankovce po 10 S so izsledili na Dunaju. Narodna banka razpisuje nagrado 3000 S onemu, ki izsledí ponarejevalce. — Na Dunaju je trenutno prijavljenih 36.746 avtomobilov in motornih koles. Ker se je ukinil davek na motorna vozila, se število prijav stalno stopnjuje. — Oblast je prepovedala izdajanje tednika „Der Südtiroler“, ki je izhajal v Inomostu. — Avstrija je sklenila s Francijo ugodno pogodbo o izvozu lesa. — Jugoslavija: Po likvidaciji spora med Jugoslavijo in Madžarsko v Ženevi je opaziti, da se bo ugodno uredil tudi medsebojni obmejni promet. — Baže je v Ljubljani odkrila policija tajno nar.-soc. organizacijo, ki je spravljala nar.-soc. somišljenike preko Sušaka v Nemčijo. — Kmet Emil Kapal je pripeljal na sejem v Gračanico bika, ki je pravi živalski fenomen. Ima namreč 6 nog in ko so ga zaklali, so našli v njem 2 želodca, 2 mehurja in 3 jajčaste izrastke. Zanimivo je pri tem, da so našli hrano v obeh želodcih. — Italija: Odvetniki v Italiji s svojimi strankami ne smejo dopisovati v slovenskem ali hrvaškem jeziku. — Italija je razpisala novo notranje posojilo ene milijarde lir. Posojilo se obrestuje s 4% in služi za kritje vojne ekspedicije proti Abesiniji. Italija si prizadeva, da bi dobila protektorat nad Abesinijo. Mislimo, da bo radi tega vprašati še Abesinijo. — Italijo stane ekspedicija v Abesinijo mesečno 200 milijonov lir. Ena milijarda lira bo tedaj komaj zadostovala za 5 mesecev. — Ostale države: V vsej Španiji je zavladovalo pravo zimsko vreme. V Valenciji je zapadel celo nov sneg, čegar v teh krajih sploh še ne pomnijo v tem času. Pozni mraz je uničil vse nasade in povzročil ogromno škodo. — S Ceylona prihaja vest, da je mlad angleški zdravnik iznašel novo sredstvo proti tropični malariji. To sredstvo imenuje atebirin. Sedaj se je v boju proti malariji uporabljal kinin, ki pa je premalo učinkovit. — Milijonar Garrian v Chicagi ima 365 lastnih avtomobilov, 120 šoferjev in 120 mehanikov. Ker se sorodniki bojijo za njegov denar, so ga dali pod kuratelo. — K poroki danskega prestolonaslednika Frederika s švedsko princeso Ingrido v Stokholmu je pripeljal goste in radovedneže 1500 vlakov. — Zaradi neprevidnosti je v kolhozu Bubnov pri Ivanovu nastal požar. Zgorelo je 54 poslopij. Tudi 2 ženski sta zgoreli. — Januarja letošnjega leta je imela Nemčija 66.640.000 prebivalcev.

110 letni samomorilec. V Banji v priboljskem okraju se je obesil Jevrem Nikočević, ki je bil s svojimi 110 leti menda najstarejši človek v Sandžaku. V zadnjem času ga je začela mučiti starost. Pritoževal se je tudi, da se ne razume s svojo hčerjo, pri kateri je živel. To je menda tudi bil vzrok, da si je vzel življenje. Zvečer, ko je v hiši vse pospalo, je vzel vrh za sušenje perila in se obesil v svoji sobi. Jevrem je bil trikrat oženjen. S prvo ženo ni imel otrok, druga mu je rodila sina, ki ima sedaj 70 let, tretja pa hčer, ki šteje zdaj 21 let. Eden njegovih vnukov šteje že 40 let, najstarejši pravnuk pa je že tudi dorasel za ženitev.

Potres v Beludžistanu. Pokrajino Beludžistan je obiskal pretekli teden ogromen potres. Beludžistan je pokrajina zapadno od Indije in južno od Afganistana. Poročila pravijo, da je potres zahteval 44 žrtev med angleškimi letalci. O usodi drugih 34 angleških državljanov ni vesti. V epicentru potresa med Kalatom in Quetto je smrt pokosila štiri petine prebivalstva. Vse hiše so popolnoma razdejane. Ponekod je potres vrgel otroke iz zibelk. Poroča se, da je število žrtev potresa doseglo 30.000. Mesto gori. Ker se je bati epidemij, sedaj vse mrtve sežigajo in jih mečejo v požar. Mestna bolnišnica se je ob potresu takoj porušila. V njej je bilo 300 bolnikov in jih je 200 našlo takoj smrt pod razvalinami, 100 pa jih je težko ranjenih. Policijske čete so mrtve in tudi vse zdravstveno osebje je obležalo. Ker je velika nevarnost spopadov obupanega preostanka meščanstva, so oblasti proglasile obsedno stanje nad mestom Quetta. Pomoč se tam krajem pošilja s pomožnimi vlaki in letali.

Davek na pijance. Ta mesec bodo v južnoameriški republiki Urugvaju uvedli nov davek, in sicer davek na pijance. Davek bo precej visok. Znašal bo 15 odstotkov celotnih dohodkov pijanca. Vlada bo porabila denar, ki ga bo na ta način zbrala, za vzdrževanje zavodov, ki jih polnijo pijanci zaradi bolezni, katere povzroča pijanska strast.

Letalo s 500 potniki. Angleški letalec Graham Whigt, ki je pravkar prepotoval Nemčijo, je objavil presenetljivo novico o letalu za 500 potnikov. Zatrjuje, da si je podrobno ogledal načrte tega velikanskega trikrovnika, ki bo v Nemčiji stopil v promet leta 1936. Letalo bodo gnale parne turbine s 120.000 konjskimi silami.

Bolnišnica iz jekla. Blizu New Yorka plava na odprtem morju bolnišnica, ki je zgrajena iz jekla. Ne samo stene, tudi vsa oprava je iz jekla. Ko je bolnišnica sprejela prvih 1500 bolnikov, je zaplaval v morje in se usidrala daleč proč od obrežja, kamor ne seže cestni prah in koder ne moti cestni trušč. Cene v tej bolnišnici so menda razmerno nizke in se ji zato prijavljajo tudi bolniki iz nižjih slojev.

Mačka-morilka. V mali švicarski vasi Bebach sta zapored umrla dvojčka, stara osem mesecev. V zibelki so ju našli zadušena. Oblasti so se za slučaj zanimale in preiskava je ugotovila, da sta bila s silo zadušena. Mater so nato zaprli. Medtem ko je nesrečna mati jokala v ječi, je gospodinjala na njenem domu stara mati. Ko je nekega jutra stopila v sobo, je videla, da leži mačka po dolgem v zibeli, kjer sta prej spala dvojčka. Mati je to opazovala še drugo jutro in je končno opozorila na slučaj zagovornika, ki si je mogel mačko opazovati z več policaji, kako je v jutro prišla spat v zibelko. Tako so dognali, da je bila mačka morilka obeh otrok, katere je s svojo težo zadušila. Mater so seve takoj oprostili.

Narobe ga je razumel. Zdravnik vpraša pacijenta: „Ali imate dober tek?“ — Pacient: „Ali imate morda kaj dobrega zame?“

Izjava.

Že čez 20 let sem gospodar na svoji hiši. Ves ta čas sem še vedno z domačimi dušnimi pastirji živel v najboljšem sporazumljenju. Vkljub temu me dolžijo razni obrekliivi jeziki, da pustim v svoji gostilni domačega č. župnika javno žaliti. Kdor bo še nadalje širil take neutemeljene govorce, se bo moral za svoje obrekovanje zagovarjati pred sodnijo.

Valentin Krištof,

54 p. d. Čemernjak na Pečnici.

IZOBRAŽEVALNO DRUŠTVO V DOBRLI VASI vabi vse prijatelje in znanke na zgodovinsko igro

Bilštani in Reberca.

ki se vrši na binkoštno nedeljo dne 9. junija 1935 ob 3. uri popoldne v Društvenem domu v Dobrli vasi. Med odmori sodeluje moški zbor.

55

Odbor.

Vabilo

na

36. redni letni občni zbor

Hranilnice in posojilnice za Belo in okolico s sedežem v Železni Kapli, registrovane zadruge z nemejeno zavezo, ki se vrši v nedeljo dne 16. junija 1935 ob 12. uri v občinski pisarni.

Dnevni red:

1. Čitanje revizijskega poročila.
2. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora.
3. Poročilo načelstva in nadzorstva.
4. Odobritev računskega zaključka za leto 1934.
6. Skupna pisarna s Kmetijsko zadrugo,
7. Slučajnosti.

Ako bi ob določenem uri ne bilo zadostno število članov navzočih, se vrši pol ure pozneje istotam drugi občni zbor, ki sklepa brez ozira na število navzočih članov.

Zadružniki, udeležite se ga polnoštevilno!

53

Načelstvo.

Hiša v Štebnu pri Beljaku, p. d. pri Celnjaku, 5 minut od železniške postaje, blizu Baškega jezera, 4 sobe, kuhinja, shramba in gospodarsko poslopje za 4 govedi, 1 oral travnika s sadjem, na prodaj. Cena 5600 S. Dopise na: J. Hochmüller, Maribor, Jugoslavija.

Inserirajte v „Koroškem Slovencu“!